

CSCDC

Centrul de Studii și Cercetări în Domeniul Culturii

Ministerul Culturii și Cultelor

Kiseleff 30, cam 17, tel: 0721 282741

www.culturamet.ro

email: office@culturamet.ro

RAPORT CSCDC #01/ 2005

**INDICELE VIETII CULTURALE ÎN
ROMÂNIA
ANALIZA LONGITUDINALĂ
PENTRU PERIOADA 1998-2004**

Rezumat. Care sînt resursele culturale pe care le avem la dispoziție, cum le folosim și cît de accesibile sînt ele publicului? Acest studiu este bazat pe statistici oficiale despre dimensiunea infrastructurii necesare activităților culturale, despre dimensiunea producției și participării culturale, ca de exemplu cantitatea de bunuri și servicii culturale consumate de populație. Rezultatele arată o tendință descrescătoare pentru perioada 2000-2004 pentru *Indicele general al Vieții Culturale*. Dimensiunea infrastructurii și participării culturale a scăzut în aceasta perioadă, înregistrîndu-se o creștere numai pentru producția culturală. Aceste tendințe se pot datora diverșilor factori, ca de exemplu migrația externă a unui număr însemnat de cetățeni români, lipsa de fonduri alocate culturii din partea autorităților locale, situația neclară a drepturilor de proprietate asupra clădirilor folosite în scopuri culturale, creșterea infrastructurii domestice pentru cultură, precum și finanțarea externă a facilităților de producție în România. Această ipoteză necesită analizele care vor fi prezentate în continuare.

1. INTRODUCERE: Măsurări cantitative ale Disponibilității Resurselor Culturale, ale Producției și Participării Culturale în România

Acest raport reprezintă o evaluare cantitativă a vieții culturale în România. Planul metodologic al acestui studiu permite o comparație rapidă și facilă a realizărilor naționale în domeniul infrastructurii culturale, producției și consumului cultural. Indicele Vieții Culturale este alcătuit dintr-o diversitate de indicatori ai activității culturale, care pot fi incluși într-o analiză interdisciplinară. Analiza se dorește a fi un punct de plecare în discutarea unor diverși indicatori și a impactului și contribuției lor asupra Vieții și dezvoltării culturale.

Nu trebuie presupus faptul că viața culturală a unei societăți poate fi descrisă numai în termeni cantitativi. Comportamentul uman cu privire la arte, credințe, instituții, patrimoniu sau orice altceva legat de alte rezultate ale muncii sau gândirii umane nu pot fi evaluate numai prin “mecanica” culturii. Scopul acestui studiu este de a realiza o analiză facilă a indicatorilor numerici pentru sectorul cultural, care arată un impact general al politicilor culturale, precum și al măsurilor formalizate ale Vieții culturale. Recomandăm să fie luat în considerare ca atare și nu ca o încercare de a descrie “Viața culturală” în toata complexitatea sa.

Acest studiu reproduce pentru România studii anterioare realizate în Finlanda¹, precum și studiilor comparative realizate în Țările Baltice². Structura analizei constă în combinarea indicatorilor de viață culturală în cadrul unui *Indice general al Vieții Culturale*. Raportul conține două părți. Prima parte este o prezentare a dinamicii indicatorilor și sub-indicilor care au fost luați în considerare în România pentru perioada 1998-2004. A doua parte este o prezentare a dinamicii indicilor pentru aceeași perioadă. Datele au fost obținute din Anuarul Statistic 2004 din România³.

2. METODOLOGIE: Componentele *Indicelui Vieții Culturale*.

Indicele include indicatori ai disponibilității, participării și producției resurselor culturale într-o măsurare compozită (fig. 1). Aceasta măsurare permite comparația între națiuni în interiorul unei perioade date.

Prima *componentă*, aceea a *accesibilității resurselor culturale*, se ocupă cu măsurători cum ar fi numărul de muzee, numărul aparatelor TV, numărul computerelor etc. Aceasta descrie dimensiunea infrastructurii sectorului cultural. Acest indice se referă la facilitățile definite fizic (clădiri, tehnologie disponibilă, etc.), precum și la structura producției culturale. Acesta măsoară disponibilitatea resurselor culturale, care oferă infrastructura

¹ “Means for Overall Assessment of Cultural Life and Measuring the Involvement of the Cultural Sector in the Information Society” – Un raport pregătit pentru Ministerul Educației și Culturii, Finlanda, 2003

² “Cultural Life Index – An assessment of the Development of Resources, Production and Participation in the Cultural Sector – Development in Finland 1990-2000 and comparison of the Nordic Countries in 2000” – Un raport pregătit pentru Ministerul Educației și Culturii, Finlanda, 2005

³ Institutul Național de Statistică, Romania.

pentru participarea culturală și pentru consumul la nivelul populației. În termeni concreți, indicele se referă la facilitățile și utilitățile folosite de public pentru a fi activ sau pentru a participa la viața culturală (Anexa 1 descrie toți indicii care au fost folosiți la construirea acestui sub-indice).

Componenta participării măsoară numărul intrărilor în sălile de cinema, biletelor vândute la spectacolele de teatru, cărților împrumutate din biblioteci etc. Indicele participării culturale măsoară cât de mult folosește publicul resursele disponibile, *de facto*, precum și nivelul de participare la viața culturală. Acest indice se centrează pe folosirea resurselor culturale disponibile și, în consecință, pe gradul de participare publică.

Componenta producției culturale măsoară numărul filmelor (artistice) de lung metraj produse, numărul *site*-urilor de internet, numărul de exemplare ale cărților existente în gospodărie etc. Acești indicatori sînt exprimați în termenii de bază la nivelul populației cu scopul de a asigura compatibilități pentru analiza comparativă. Sub-indicele producției culturale măsoară „ieșirile” din sistemul de producție într-un anumit an. De fapt, acesta este legat de „volumul culturii” care este oferit publicului. Indicele producției culturale măsoară producția domestică de bunuri culturale.

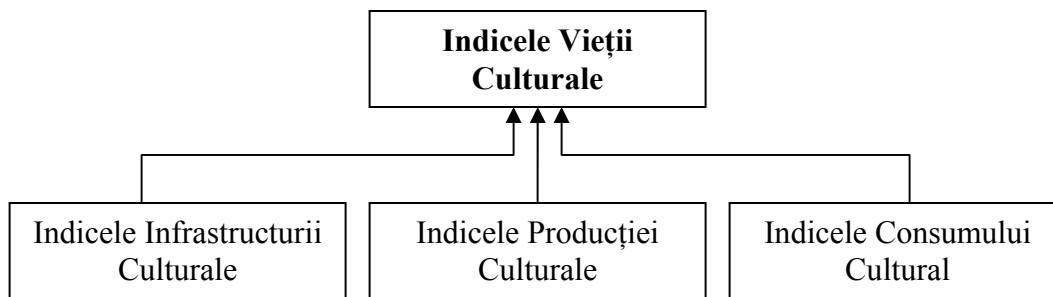

Figura 1: Structura Indicelui Vieții Culturale⁴

3. ANALIZA DATELOR PENTRU INDICELE VIEȚII CULTURALE ȘI PENTRU COMPONENTELE SALE

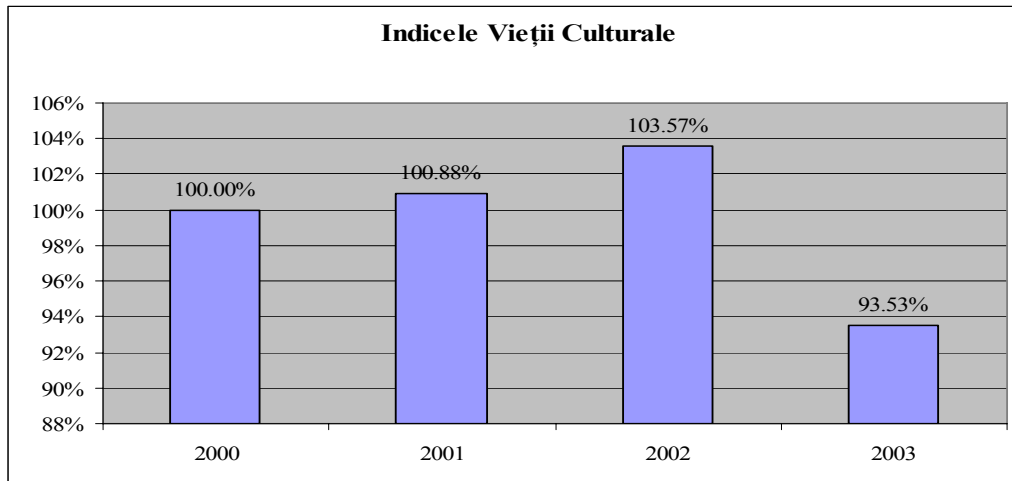
În continuare vom prezenta rezultatele analizelor. Am analizat datele primare în felul următor. Pentru fiecare sub-indice menționat mai sus variabilele incluse au fost re-scalate pe un interval de la 0 la 100. Pentru Indicele general al Vieții Culturale, scorurile pentru fiecare item din cei trei sub-indici vor fi aduse la o medie și apoi exprimați, ca indice de dezvoltare, avînd ca punct de reper anul 1998 (valoarea inițială = 100).

Pentru început vom prezenta evoluția generală a *Indicelui general al Vieții Culturale*. Vom prezenta apoi dinamica fiecărei componente.

⁴ *Cultural Life Index – An assessment of the Development of Resources, Production and Participation in the Cultural Sector – Development in Finland 1990-2000 and comparison of the Nordic Countries in 2000* – Un raport pregătit pentru Ministerul Educației și Culturii, Finlanda, 2005, p2

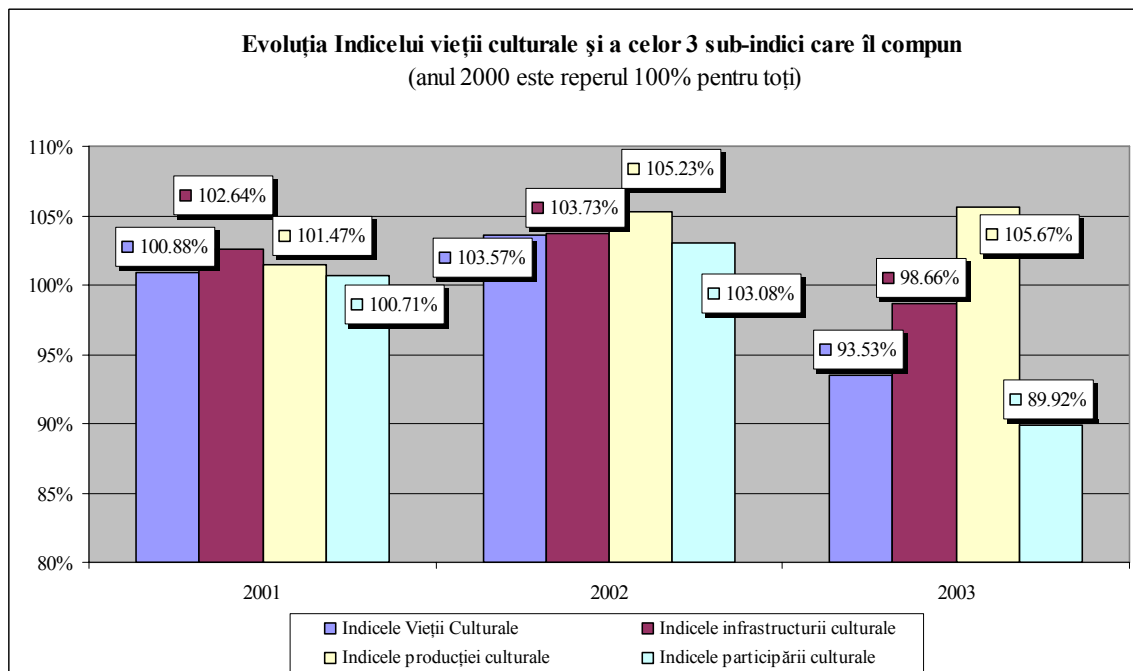
3.1. Indicele Vieții Culturale : O Tendință Negativă

- Indicele general al Vieții Culturale are o tendință negativă pentru perioada 2000-2003. Acesta crește în 2001 cu 1 procent, în 2002 cu aproape 3 procente, în timp ce în 2003 descrește cu mai mult de 10 procente în comparație cu anul 2002 (grafic 1).

Grafic 1 : Evoluția Indicelui Vieții Culturale în România în perioada 2000-2003.

- Principala cauză pentru această tendință este legată de sub-indicii discutați anterior. Un grafic comparativ al celor 3 sub-indici, împreună cu evoluția Indicelui Vieții Culturale arată care dintre aceștia a avut o dinamică crescătoare sau descrescătoare (grafic 2).

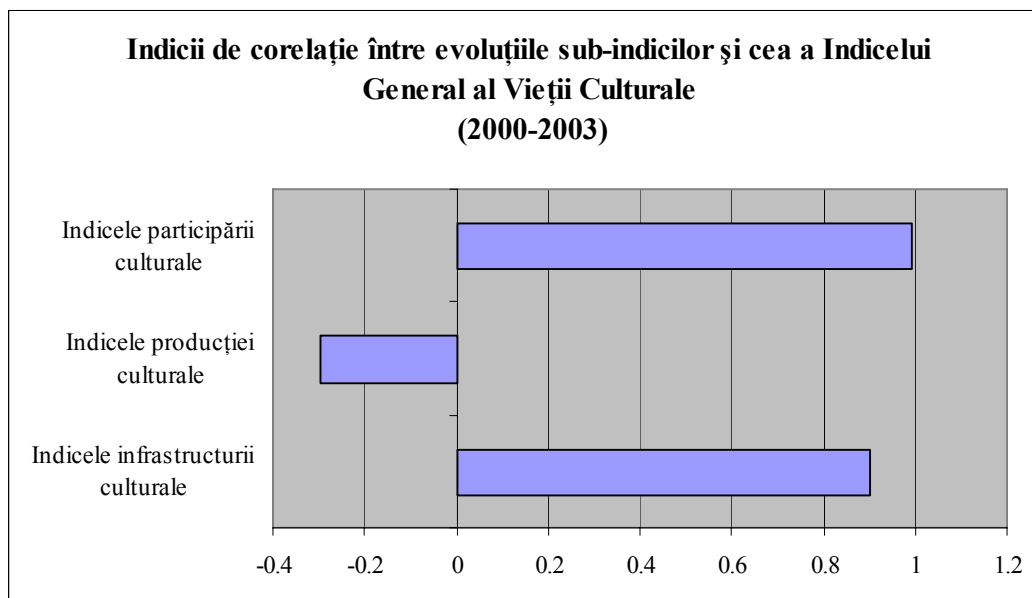
Grafic 2: Evoluția generală a Indicelui Vieții Culturale (albastru) și a fiecărui sub-indice în perioada 2000-2003 (2000 fiind punctul de reper 100%) în România.

- Trebuie menționat faptul că principala cădere este specifică Indicelui Participării Culturale. De aceea, este important să se analizeze care dintre cei trei sub-indici este cauza principală pentru evoluția generală. Pentru aceasta, o primă examinare a corelației evoluției celor 3 indici împreună cu indicele principal arată cele ce urmează :

	Corelația evoluției fiecărui sub-indice cu evoluția Indicelui Vieții Culturale în România, 2000-2003
Sub-indicele Infrastructurii Culturale	0.90
Sub-indicele Producției Culturale	-0.30
Sub-indicele Participării Culturale	0.99

Table 1: Corelația între evoluția fiecărui sub-indice în perioada 2000-2003 în România și evoluția Indicelui general al Vieții Culturale (coeficient Pearson r)

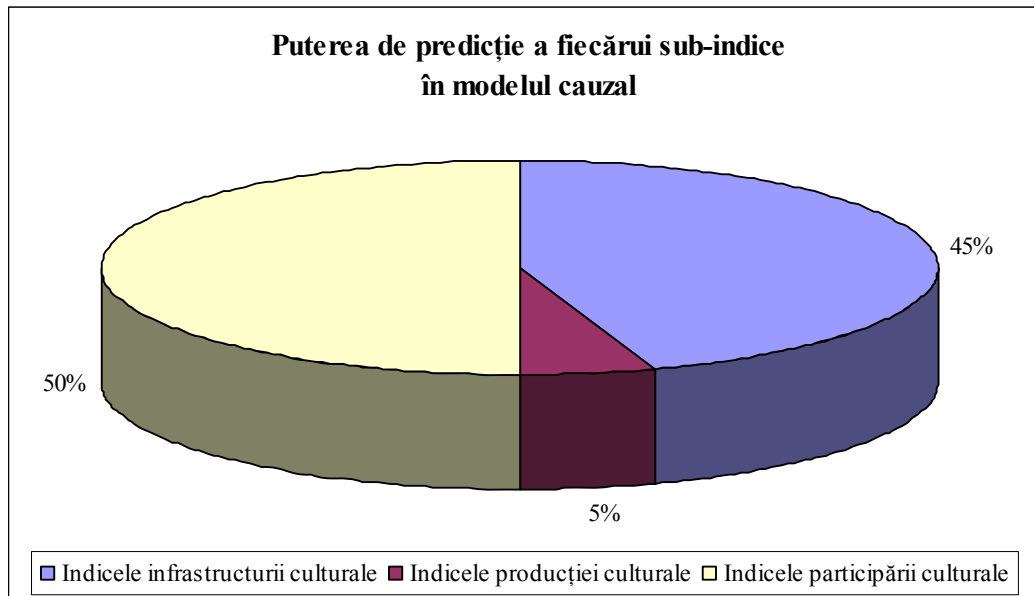
- Evident, indicele infrastructurii culturale și indicele participării culturale au o tendință descrescătoare în perioada dată, la fel ca tendința Indicelui general al Vieții Culturale, de unde rezultă corelația pozitivă (aceștia cresc și descresc împreună). Indicele producției culturale, care a crescut în această perioadă este corelat negativ cu tendința generală a indicelui mare (grafic 3):

Grafic 3 : Corelația între evoluția sub-indicilor și evoluția Indicelui Vieții Culturale în România, 2000-2003.

- Presupunând faptul că cei trei sub-indici ar putea fi incluși într-un model causal pentru Indicele Vieții Culturale ca variabilă dependentă, o analiză ipotetică (și forțată) poate fi formulată după cum urmează:
 1. Toți cei trei predictorii pot influența pozitiv evoluția indicelui principal (care poate să contrazică corelația negativă între acesta și indicele producției culturale).

2. Puterea acestora într-un model cauzal linear este diferită pentru fiecare dintre ei. O descriere a fiecărui sub-indice ca fiind predictor urmează în continuare.
3. Un model cauzal de acest fel, totuși, ar trebui privit cu reținere, din moment ce semnificația acestuia este dincolo de limita $p < 0.05$.
4. Puterea predictorilor este arătată în graficul 4:

Grafic 4: Un model linear general a modului în care evoluția sub-indicilor influențează variabilitatea *Indicelui Vieții Culturale* pentru perioada 2000-2003 în România

5. Așa cum se poate observa, sub-indicele producției culturale are cea mai scăzută putere în modelul cauzal și aceasta poate, din acest motiv, să explice paradoxul aparent al corelării sale negative (acesta influențează pozitiv, dar cu 5% din puterea întregului model)

3.2. Analizele componentelor *Indicelui Vieții Culturale*

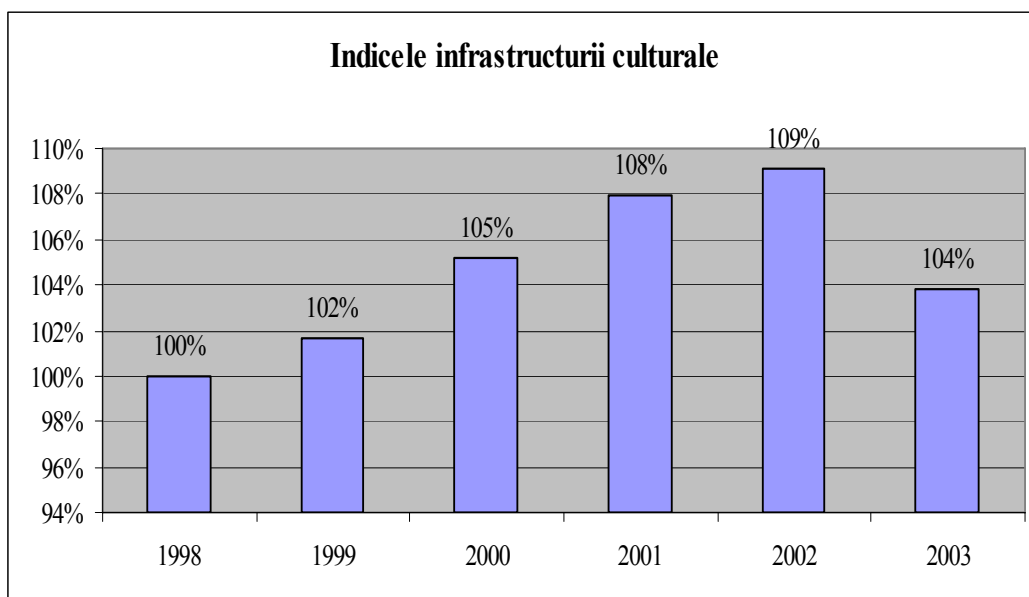
Am prezentat mai sus arhitectura generală a *Indicelui Vieții Culturale*. În timp ce valoarea generală a *Indicelui* a scăzut, sub-indicii au variat în moduri diferite. În continuare îi vom prezenta pe fiecare în parte.

3.2.1. Sub-indicele Infrastructurii Culturale

Comparat cu valoarea anului 1998 *sub-indicele infrastructurii culturale* se prezintă:

- În România, infrastructura culturală generală a crescut ușor din anul 1998, cu o valoare medie de 5,6% pe an.
- a crescut în 1999 cu 2%,
- în 2000 cu 5%,

- în 2001 cu 8%,
- în 2002 cu 9%,
- 2003 a avut o rată de creștere scăzută, fiind cu 4% mai mare decât valoarea din anul 1998,
- Creșterea poate fi atribuită în special dezvoltării infrastructurii radio, creșterii nivelului secundar de educație și creșterii numărului companiilor de teatru,
- Cea mai importantă piedică pentru dezvoltarea infrastructurii o reprezintă numărul de biblioteci, numărul companiilor de operă și numărul sălilor de cinema. Putem vorbi aici chiar despre o involuție (Rangul general al corelației pentru sub-indicele infrastructurii culturale este arătat în Anexa 2).

Grafic 5: Evoluția Indicelui de Infrastructură Culturală în România în 1998-2003

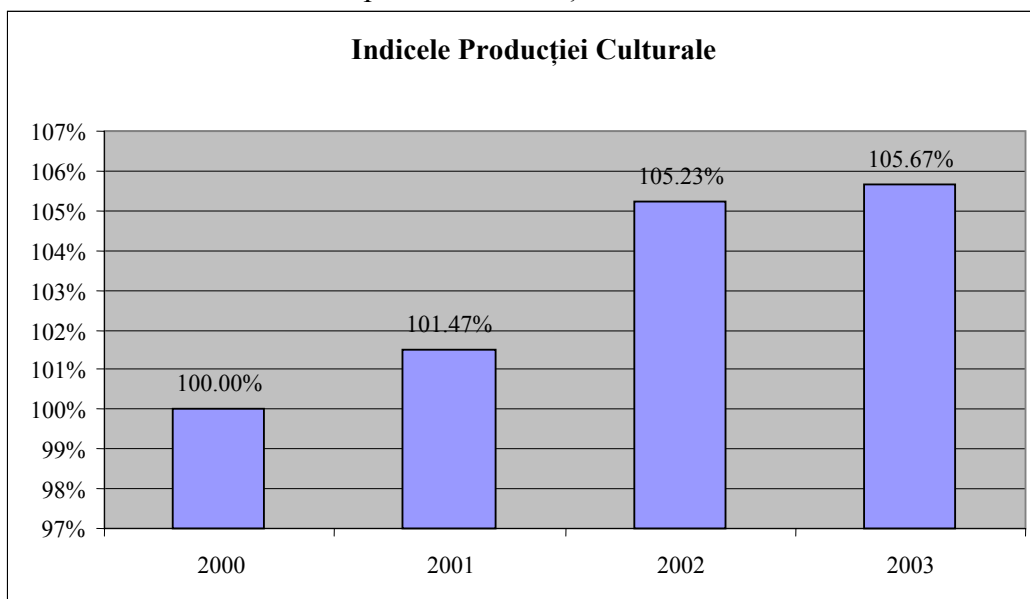
3.2.2. Sub-indicele Producției Culturale

Datele incluse în analiză acoperă în special perioadă dintre 2000 și 2003 (inclusiv). Mai puțini indicatori decât ne-am propus au fost disponibili; de aceea, valorile pot fi discutabile.

Acest sub-indice are o evoluție similară cu sub-indicele infrastructurii culturale.

- Are o tendință pozitivă cu o rată medie de creștere de 3,09%/an;
- O creștere abruptă poate fi observată în 2002, cu creștere de 4% , în timp ce anul anterior a avut cu un procent mai mult decât punctual de reper reprezentat de anul 2000;
- Anul 2003 are, de asemenea, o rată de creștere cu mai puțin de 1%;
- Principala cotă a dezvoltării se datorează creșterii producției audio și de film (Vă rugăm să priviți Anexa 3);

- Principalul obstacol îl reprezintă scăderea titlurilor de cinema și a orelor de emisie (Vă rugăm priviți Anexa 3);
- Graficul 6 este ilustrativ pentru cele menționate mai sus:

Grafic 6: Evoluția Indicelui Producției Culturale în România în 2000-2003

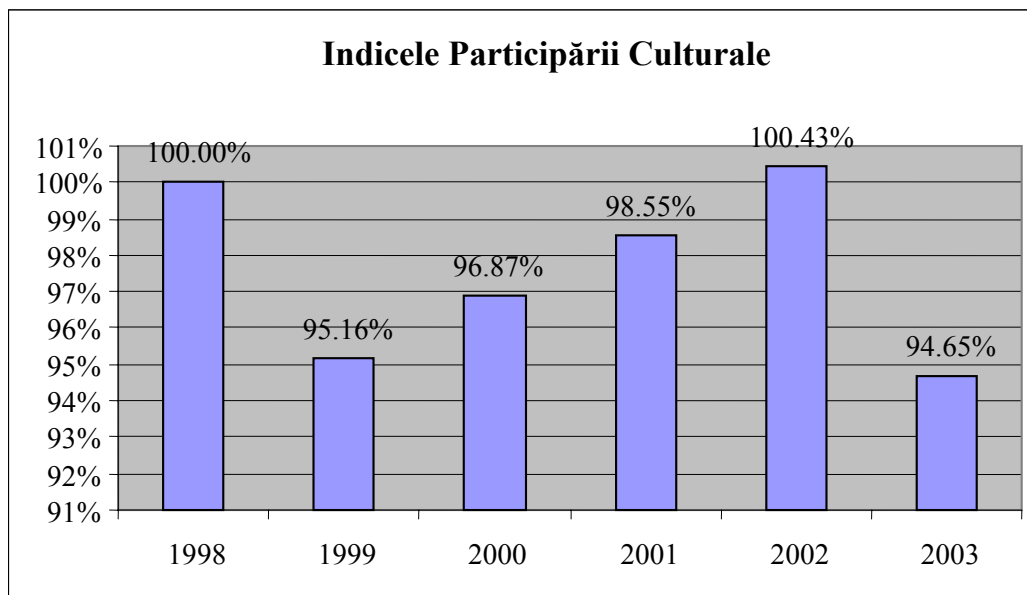
Aceste date arată faptul că producția culturală generală a crescut (conform datelor disponibile) în perioada analizată. Evoluția nu a fost neregulată, totuși, a realizat un pas de creștere semnificativ în perioada 2001-2002. Presupunem faptul că producția de film (care s-a dublat în 2002 comparativ cu 2001) ar fi putut să reprezinte principalul element care influențează indicele de producție. Toți ceilalți indicatori au avut o tendință relativ constantă (cei corelați pozitiv – (1) numărul de audiograme, și (2) numărul filmelor (artistice) de lung metraj produse – au crescut constant, iar cei corelați negativ – (1) numărul titlurilor de cinema produse, (2) numărul orelor de emisie radio, și (3) Numărul orelor de producții interne – descresc). Este discutabil dacă aceasta este reprezentativă pentru întreaga producție culturală din România, dar se poate presupune faptul că dacă o industrie culturală și-a dublat producția, aceasta este semnificativă într-o oarecare măsură pentru o analiză holistică.

3.2.3. Sub-Indicele Participării Culturale

Evoluția acestui sub-indice este mai degrabă particulară (specifică):

- Participarea culturală a avut o tendință medie descendentă în perioada 1998-2003 (vă rugăm să priviți graficul 7) cu o rată medie de 2,87% pe an.
- Acesta a scăzut cu 4,84% în 1999, și apoi rata de scădere a fost mai puțin abruptă: 3,13% în 2000, 1,45% în 2001. Valoarea pentru 2002 este mai mare decât în 1999 cu 0,43%.
- Valoarea înregistrată în anul 2003 este cea mai scăzută, cu 5.35% mai puțin decât valoarea înregistrată în anul 1998. Graficul de mai jos exemplifică această tendință.

- Factorii principali care au contribuit pozitiv la aceasta dinamica sînt numărul de intrări în muzee și numărul de exemplare din biblioteci imprumutate publicului.
- Principalii factori negativi sînt numărul de licențe de servicii de televiziune, numărul intrărilor la spectacolele de teatru și numărul de cărți publicate.

Grafic 7: Evoluția Indicelui Participării Culturale în România în 1998-2003

4. Concluzii și câteva explicații probabile

Indicele Vieții Culturale a avut o tendință negativă pentru perioada 2000-2003. Doi dintre acești sub-indici (Indicele Infrastructurii Culturale și Indicele Participării Culturale) au și ei o tendință negativă pe parcursul acestei perioade. Sînt necesare analize suplimentare pentru a explica aceste evoluții. Se pot trage totuși câteva concluzii probabile.

1. Participarea culturală a populației a scăzut pe parcursul ultimilor ani.

Sînt necesare analize suplimentare pentru a stabili cauzele, dar acestea pot fi:

- demografice (scăderea populației care este în mod tradițional activă în cadrul activităților culturale);
- economice (inevitabil, în plus, acest fapt se datorează reconfigurării domeniului cultural în sensul elitizării culturii).

2. Infrastructura publică pentru activitățile culturale s-a micșorat cantitativ (la o rată mică, totuși) în acești ultimi ani. Aceasta se datorează :

- creșterii infrastructurii domestice pentru consumul cultural (ex. *e-culture*, *home-cinema*), în special după o dezvoltare substanțială a consumului pe baza de credit la nivel de masă. În mod similar, se poate specula faptul că infrastructura domestică a crescut datorită expedițiilor bănești ale unui număr însemnat de cetățeni români care muncesc în străinătate.

- descentralizării administrative și fiscale ale datoriilor și alocării fondurilor pentru cultură dinspre autoritățile guvernului central spre autoritățile locale.
- caracteristici difuze, vagi, a drepturilor de proprietate: multe clădiri care găzduiesc activități culturale au fost revendicate de foștii proprietari. Acesta este un proces îndelungat și produce investiții secundare. Uneori, noii proprietari schimbă destinația acestor clădiri spre funcții orientate mai mult spre profit.(ex. sălile de cinema au fost transformate în săli de discoteca).

3. Producția culturală a avut o tendință pozitivă.

- Principala contribuție pozitivă se poate datora creșterii producției cinematografice, care s-a dublat în termeni absoluți în anul 2002. Aceasta se poate datora în principal unui nou mecanism financiar stabilit de Ministerul Culturii pentru producția de filme. De asemenea, aceasta poate fi cauzată de globalizarea producției de filme, așa cum s-a manifestat în procesul de finanțare externă a acestei activități în România, dinspre locurile cu costuri de producție ridicată spre locurile cu posibilitati de costuri de producție mai mici.
- Alți indicatori (vezi sub-capitolele acestui subiect) au fost, totuși, coerente cu tendința generală de descreștere. De aceea, poate părea o imagine sărăcăcioasă în sensul ca producția culturală poate avea chiar o tendință de descreștere, cu excepția producției de filme (artistice) de lung metraj (care poate fi un fenomen izolat) și a creșterii ușoare a producției de înregistrări audio.

ANEXA 1. Construirea sub-indicilor care compun *Indicele Vieții Culturale*

A) **Sub-indicele infrastructurii culturale** măsoară câte bunuri și servicii au fost achiziționate cu scopul de a crește accesibilitatea serviciilor și produselor culturale. Acest indice se referă la facilitățile definite fizic (clădiri, tehnologie disponibilă, etc.), precum și la structura producției culturale. Arată disponibilitatea resurselor culturale care oferă infrastructura pentru participarea culturală și consumul la nivelul populației. În termeni concreți, el măsoară facilitățile și utilitățile (serviciile publice) folosite de public pentru a fi activ sau a participa la viața culturală. Indicatorii incluși în acest sub-indice sînt :

- numărul de teatre, companii de dans și operă la 1000 de locuitori;
- numărul de spectacole de teatru la 1000 de locuitori;
- numărul de muzee la 1000 de locuitori;
- numărul de biblioteci la 1000 de locuitori;
- numărul de exemplare existente în biblioteci la 1000 de locuitori;
- numărul de instituții de învățămînt superior la 1000 de locuitori;
- numărul de instituții de învățămînt mediu la 1000 de locuitori;
- numărul de instituții de învățămînt primar la 1000 de locuitori;
- numărul de titluri de ziare la 1000 de locuitori;
- numărul titluri de reviste de specialitate la 1000 de locuitori;
- numărul de titluri de cărți publicate la 1000 de locuitori;
- numărul de posturi radio la 1000 de locuitori;
- numărul de posturi TV la 1000 de locuitori;
- numărul sălilor de cinema la 1000 de locuitori;
- numărul computerelor la 1000 de locuitori.

B) **Sub-indicele producției culturale** măsoară „ieșirile” din sistemul de producție într-un anumit an. El arată producția domestică a bunurilor culturale. Este creat în mod asemănător celorlalți sub-indici, prin strîngerea datelor pentru indicatorii incluși și apoi re-scalarea la un rang de la 0 la 100. Indicatorii pentru participarea culturală sînt (exemple) :

- numărul tirajelor de ziare la 1000 de locuitori;
- numărul tirajelor de reviste la 1000 de locuitori;
- numărul de cărți vîndute la 1000 de locuitori;
- numărul de exemplare de cărți existente la nivelul gospodăriei la 1000 de locuitori;
- numărul de ore de emisie radio la 1000 de locuitori;

- procentajul emisiilor interne la 1000 de locuitori;
- numărul de filme (artistice) de lung metraj la 1000 de locuitori;
- numărul exemplare de înregistrări audio vândute la 1000 de locuitori;
- numărul de titluri de cinema la 1000 de locuitori;
- numărul de înregistrari audio la 1000 de locuitori.

C) **Sub-Indicele Participării Culturale** măsoară cât de mult folosește publicul resursele disponibile, *de facto*, precum și nivelul său de participare la viața culturală. Acest indice se concentrează pe folosirea resurselor culturale disponibile și, în consecință, pe gradul participării publice, așa cum este reflectat în următorii indicatori:

- numărul de intrări la spectacolele de teatru la 1000 de locuitori;
- numărul de intrări la muzee la 1000 de locuitori;
- numărul de persoane înscrise la biblioteci la 1000 de locuitori;
- numărul de exemplare din biblioteci împrumutate utilizatorilor la 1000 de locuitori;
- numărul de studenți în instituții de învățământ superior la 1000 de locuitori;
- numărul de elevi în instituții de învățământ mediu la 1000 de locuitori;
- numărul de elevi în instituții de învățământ primar la 1000 de locuitori;
- numărul tirajelor la 1000 de locuitori;
- numărul tirajelor de magazine la 1000 de locuitori;
- numărul de exemplare cărți publicate la 1000 de locuitori;
- numărul de posturi de televiziune cu licență la 1000 de locuitori;
- numărul de intrări la cinema la 1000 de locuitori;
- numărul de exemplare de înregistrari audio vandute la 1000 de locuitori.

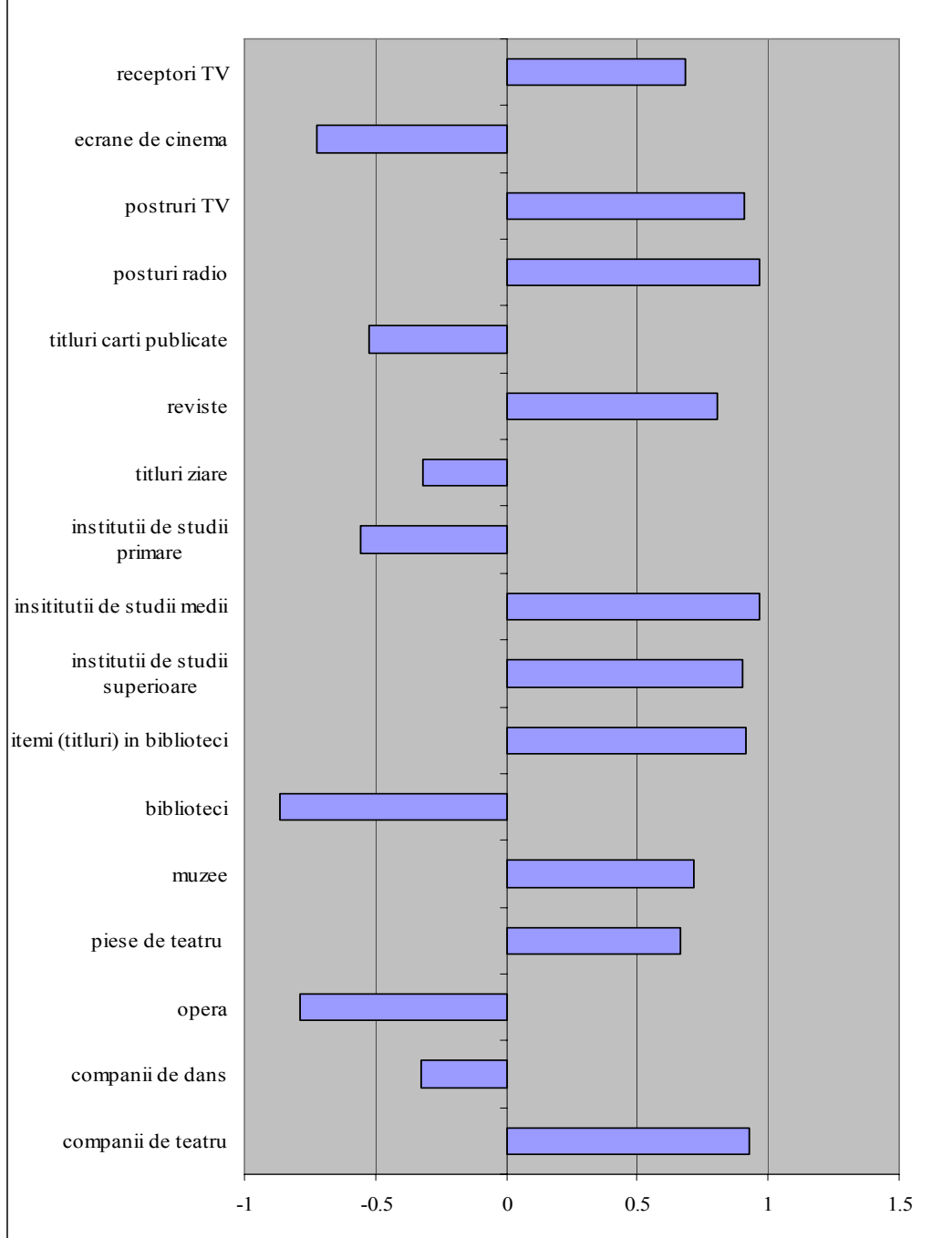
ANEXA 2. Rangul de corelație general al indicatorilor pentru sub-indexul Infrastructurii Culturale. Este important să concluzionăm menționând faptul ca evoluția indicatorului cel mai bine poziționat (rangul 1) este corelata cel mai bine cu evoluția sub-indicelui.

Indicatorii Indicelui Infrastructurii Culturale	Rangul de corelație
Numărul de posturi de radio	1
Numărul de instituții de învățământ mediu	2
Numărul de companii de teatru	3
Numărul de exemplare din colecțiile bibliotecilor	4
Numărul posturilor TV	5
Numărul instituțiilor de învățământ superior	6
Numărul bibliotecilor	7
Numărul de revistelor de specialitate	8
Numărul companiilor de opera	9
Numărul sălilor de cinema	10
Numărul de muzee	11
Numărul de abonați TV	12
Numărul de spectacole de teatru	13
Numărul de instituții de învățământ primar	14
Numărul de titluri de cărți publicate	15
Numărul companiilor de dans	16
Numărul titlurilor de ziare	17

Tabel A1: Clasificarea coeficientului de corelație (*Pearson r square*) între evoluția fiecărui indicator și evoluția generală a Indicelui Infrastructurii Culturale în România, între 1998 și 2003. NB. Toți indicatorii au fost măsurați la 1000 de locuitori.

Indicatorii incluși în analiză au avut o influență diferită asupra acestei evoluții. Zece indicatori sînt corelați pozitiv ca și influență, iar 7 dintre ei au o corelație negativă. Modul în care acești indicatori au fost corelați se poate observa în graficul de mai jos.

**Corelațiile între evoluția indicatorilor incluși și a Indicelui
Infrastructurii Culturale în România în perioada 1998-2003**

Grafic A1: Corelația între evoluția indicatorilor incluși și a Indicelui Infrastructurii Culturale în România în perioada 1998-2003 (Pearson r)

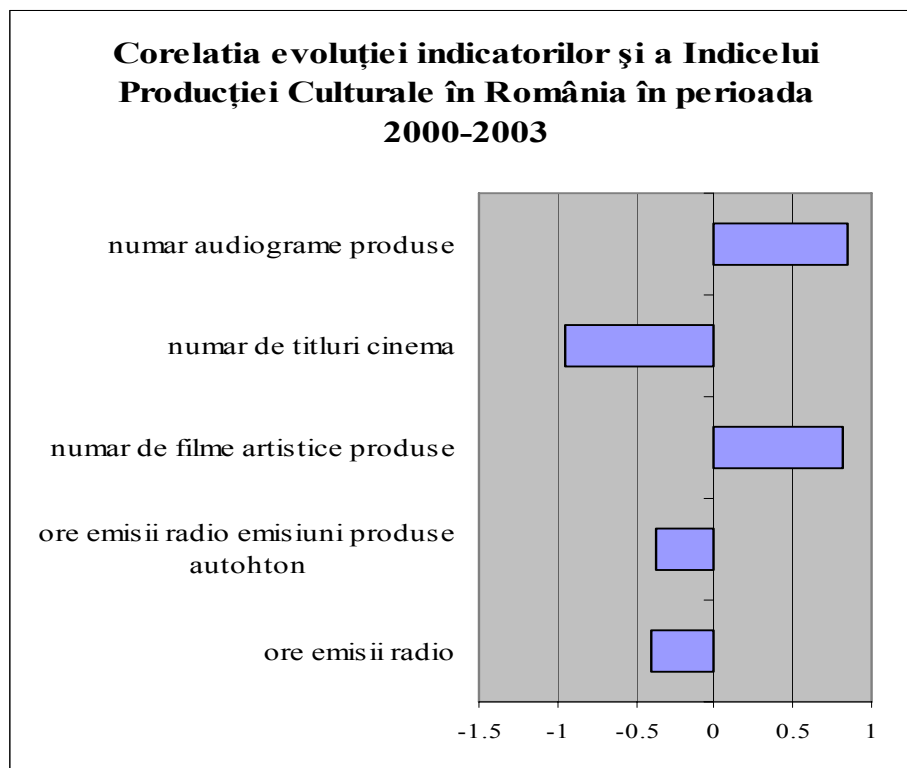
ANEXA 3. Analiza componentelor producției culturale

Trei din cei 5 indicatori care au fost incluși în analiza au o tendință negativă. Ceilalți doi indicatori au fost corelați pozitiv cu tendința generală a sub-indicelui. Principala influență, fără a lua în considerare de natură acestuia (pozitivă sau negativă) poate fi observată în tabelul care urmează.

Indicatori (număr de ... la 1000 de locuitori)	Rangul absolut (1 este cel mai mare)
Numărul de titluri de cinema	1
Numărul de înregistrări audio produse	2
Numărul de filme de lung metraj produse	3
Numărul de ore de emisie radio	4
Numărul de ore de emisie internă realizate	5

Tabel A2 : Clasificarea scorului de corelație a indicatorilor (*Pearson r square*) între evoluția fiecărui indicator și evoluția generală a Producției Culturale în România, între 2000 și 2003. NB. Toți indicatorii au fost măsurați la 1000 de locuitori..

Asa cum am precizat anterior, doi indicatori au fost corelați pozitiv cu evoluția generală, iar ceilalți trei indicatori au fost corelați negativ. Aceasta tendință se poate observa în graficul de mai jos.

Grafic A2 : Corelația evoluției indicatorilor și a Indicelui Producției Culturale în România în perioada 2000-2003 (*Pearson r*)

Indicatorii care au fost corelați pozitiv:

Indicatori (număr de ...la 1000 de locuitori)	Rang
Număr de înregistrări audio produse	1
Număr de filme de lung metraj produse	2

Table A3: Clasificarea corelației pozitive între evoluția indicatorilor (selecțai după valorile pozitive) și evoluția Indicelui Producției Culturale în România, în perioada 2000-2003

Indicatorii care au fost corelați negativ:

Indicatori (număr de...la 1000 de locuitori)	Rang
Numărul de titluri de cinema	1
Numărul de ore de emisie radio	2
Numărul de ore de emisie interna	3

Table A4: Clasificarea corelației negative între evoluția indicatorilor și evoluția Indicelui Producției Culturale în România, în perioada 2000-2003

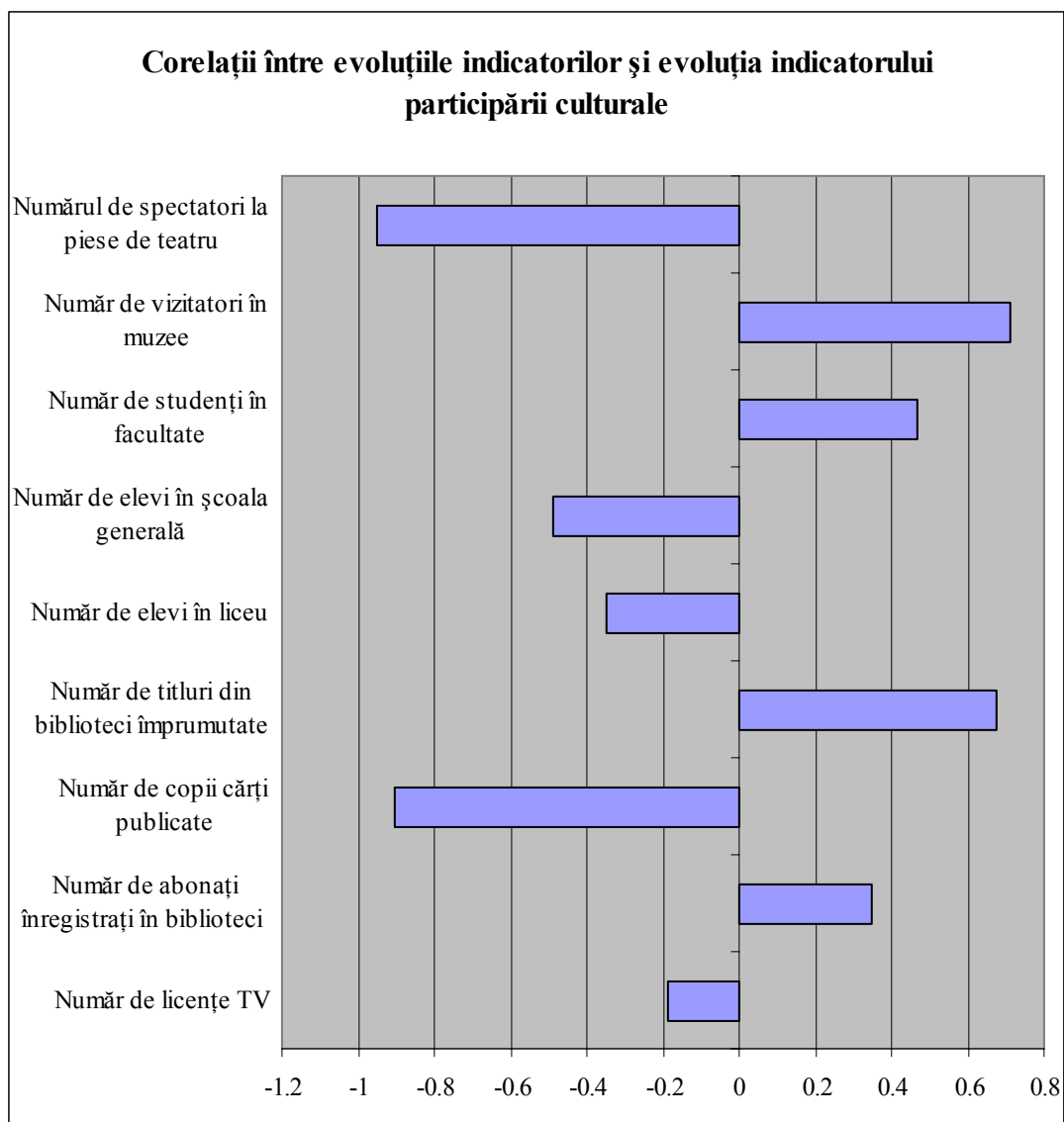
ANEXA 4. Analiza componentelor participării culturale

Indicatorii incluși au avut influențe diferite în evoluția sub-indicelui participării culturale. Patru au avut evoluții care au corelat pozitiv cu evoluția generală a sub-indicelui, iar cinci au avut corelații negative. Rangul general (neluând în seamă și sensul corelației) poate fi observat în tabelul ce urmează: Valoarea “1” reprezintă cea mai înaltă corelație.

Indicatorii incluși în Indicele Participării Culturale	Rangul corelației
Numărul licențelor TV	1
Numărul abonaților în biblioteci	2
Numărul de exemplare ale cărților publicate	3
Numărul de titluri împrumutate în biblioteci la abonați	4
Numărul de elevi de liceu	5
Numărul de elevi de școală generală	6
Numărul de studenți în facultăți	7
Numărul de vizitatori în muzee	8
Numărul de spectatori la piesele de teatru	9

Table A5: Rangul corelației între indicatorii componenți și indicele participării culturale pentru România 1998-2003 (toți indicatorii sînt măsurați la 1000 locuitori)

Influențele pozitive și negative ale indicatorilor pot fi văzute în graficul A3.

Grafic A3 : Corelații între evoluțiile indicatorilor și evoluția indicatorului participării culturale în România 1998-2003 (Pearson r)

Indicatorii care se grupează pozitiv au următoarele ranguri:

Indicatori (număr de... pe 1000 locuitori)	Rang
Exemplare cărți publicate	1
Titluri împrumutate în biblioteci	2
Elevi în școli generale	3
Vizitatori în muzee	4

Tabel A6: Rangul indicatorilor care se corelează pozitiv cu Indicele participării culturale. România, 1998-2004

Următorul tabel arată rangul indicatorilor care s-au corelat negative cu Indicele participării culturale.

Indicatori (număr de... la 1000 locuitori)	Rang
Licențe TV	1
Abonați biblioteci	2
Elevi de liceu	3
Studenți facultăți	4
Spectatori la piese de teatru	5

Table A7: Rangul indicatorilor care se corelează negative cu Indicele participării culturale 1998-2004